Λένα Μαντά : «Μετάνιωσα που έδωσα το “Βαλς με 12 θεούς” κι έγινε σειρά»

Παρασκευή, 10 Ιουλίου 2015 11:50 πμ

Αναμφισβήτητα είναι η πιο εμπορική συγγραφέας της γενιάς της και το νέο της βιβλίο, «Μια συγνώμη για το τέλος», το επιβεβαιώνει. Η Ελληνίδα συγγραφέας μιλάει στο «Down Town» με την ειλικρινή διάθεση που έχει και στη σχέση της με τους δεκάδες χιλιάδες αναγνώστες της.

Γράφει: *Αλέξανδρος Πρίφτης*
Φωτογραφίες: *Ολυμπία Κρασαγάκη*

Βρίσκεται στο Μαρούσι. Η πλατεία είναι γεμάτη κόσμο και, τρεις ώρες μετά την παρουσίαση καινούριου της βιβλίου «Μια συγνώμη για το τέλος» που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ψυχογιός -ήδη best seller σε Ελλάδα και Κύπρο- η ίδια κάθεται σε ένα γραφείο και συνεχίζει να υπογράφει βιβλία. Την περιμένω ακόμα δύο ώρες. Και αναρωτιέμαι, γιατί αυτός ο πανικός με το νέο της μυθιστόρημα; «Η Μυρσίνη είναι κόντρα σε όλες τις άλλες ηρωίδες μου. Δεν είναι ούτε ιδιαίτερα όμορφη, ούτε έχει κάποιο ζηλευτό χάρισμα», θα μου πει. «Ζει σε μία πολύ αυστηρή οικογένεια και ο πατέρας της είναι πάρα πολύ σκληρός. Είναι όμως ένα καλό παιδί, έξυπνη και ό,τι της συμβαίνει είναι για καλό. Κι έτσι αλλάζει τα πάντα στη ζωή της. Περνάει τόσα πολλά που λες ότι η ζωή της χρωστάει μία συγγνώμη…». «Τελικά, πιστεύετε ότι η “συγγνώμη” επουλώνει πληγές;», τη ρωτώ. «Όχι, καθόλου», μου απαντά και συνεχίζει: «Αυτή η λέξη για μένα είναι δύο ειδών. Η λέξη με την έννοια του ανώδυνου: “αχ, χίλια συγγνώμη, σας πάτησα!” - εδώ, ναι, έχει νόημα, οφείλεις να το πεις! Όταν όμως με τις πράξεις και την συμπεριφορά σου έχεις καταστρέψει τη ζωή του άλλου, τότε δεν έχει κανένα νόημα, κανένα λόγο να ειπωθεί. Κι αν την πεις, θα είναι μία κούφια λέξη άνευ σημασίας. Άλλωστε, από τότε που βγήκε το “συγγνώμη”… όλοι ξέρουμε τι χάθηκε. Ούτε τα χρόνια γυρίζουν πίσω, ούτε τα δάκρυα που έτρεξαν».

Εσείς δεν λέτε ποτέ στη ζωή σας «συγνώμη»;

Δεν τη λέω εύκολα αυτή τη λέξη. Και όχι από εγωισμό, αλλά γιατί το προλαμβάνω. Δεν θέλω να βλάψω τον άλλο, για να μη χρειαστεί να του ζητήσω συγγνώμη και να απολογηθώ. Σκέφτομαι πριν πράξω. Μπορεί να πληγώσεις κάποιον ακόμη και άθελά σου, αλλά στη ζωή τίποτα δεν είναι απόλυτο. Όταν ο άλλος το κάνει κατά λάθος, το αντιληφθεί και επανορθώσει, τότε εντάξει. Αλλά όταν ένας άνθρωπος έχει αντίληψη των πράξεων του, τότε δεν βλάπτει τον άλλον.

Γράφτηκε γρήγορα αυτό το βιβλίο σας;

Γράφτηκε γρήγορα, από τη στιγμή που ξεκίνησε. Αλλά δεν άρχισε καθόλου καλά, ούτε απλά. Δυσκολεύτηκα πάρα πολύ! Αυτό το βιβλίο εγώ το ονομάζω «βιβλίο επανεκκίνησης». Για μένα αυτή την έννοια έχει. Το μυαλό μου δεν συνεργάστηκε άμεσα μαζί μου. Άφησε κάποια κενά…

Πώς κι έτσι;

Δεν ξέρω, ίσως ήταν οι συγκυρίες… Μάλλον η περιπέτεια της υγείας μου, με τον καρκίνο

που πέρασα… Επηρεάστηκα και δεν βγήκε εύκολα.

Ο σύζυγός σας έπαιξε καθοριστικό ρόλο σε αυτό;

Ο Γιώργος δεν με ενέπνευσε για το βιβλίο, το μυαλό μου με εμπνέει και είναι το απαραίτητο στοιχείο για να δημιουργήσω κάτι. Ο άντρας μου ήταν όπως πάντα εκεί, δίπλα μου σε όλα. Ήταν πολύ υποστηρικτικός. Αυτό που χρειαζόμουν ήταν το μυαλό μου, κι εκείνο αρνιόταν πεισματικά να συνεργαστεί στην αρχή… Η περιπέτεια μου πέρασα με έκανε αρνητική και, όταν το ξεπέρασα ψυχολογικά, τότε λειτούργησε το μυαλό μου. Δεν υπήρχε ροή, κάθε μέρα ήταν διαφορετική και άγνωστη. Δεν ήξερα τι θα γράψω την επόμενη μέρα.

Σας φοβίζει αυτό; Όταν δεν έχετε τον απόλυτο έλεγχο της σκέψης και της έμπνευσής σας, όπως κάνατε μέχρι σήμερα;

Συνήθως ήξερα τι θα έγραφα, είχα την πλοκή από την αρχή και το τέλος. Τώρα μου ήταν όλα άγνωστα. Ήταν μία διασκεδαστική εμπειρία. Καθόμουν το πρωί μπροστά στον υπολογιστή μου κι έλεγα «και τώρα θα γράψω;». Κι όμως, έγραφα. Τελείωνα μετά από ώρες και μετά έλεγα «ωραία, ως εδώ καλά! Τίποτα άλλο ξέρουμε για παρακάτω;». Αλλά την επόμενη μέρα το ίδιο συνέβαινε. Το απόλαυσα όμως… Όπως και το βιβλίο που θα κυκλοφορήσει του χρόνου. Γιατί, να ξέρετε, προηγούμαι πάντα κατά ένα βιβλίο. Γράφω από το 2001 και άργησα να ξεκινήσω. Από το πρώτο μου βιβλίο, μέχρι το δεύτερο, το 2005, μεσολάβησαν κάποια χρόνια. Κι αυτό γιατί ο πρώτος μου εκδότης μού απέρριπτε όλα τα βιβλία. Αλλά δεν σταμάτησα να γράφω ποτέ!

Δεν σας πτόησε, όμως, αυτό;

Στην αρχή ίσως ναι. Ποτέ δεν πτοήθηκα όμως, ούτε σταμάτησα να γράφω. Κάθε μέρα γράφω, αλλά τον χειμώνα. Ξεκινώ Οκτώβριο και τελειώνω Πάσχα. Αγαπώ τον χειμώνα! Αλλά το καλοκαίρι σταματάω.

Θυμάστε πότε ήταν η πρώτη φορά που πιάσατε στη ζωή σας χαρτί και στυλό;

Α καλά, με πας αιώνες πίσω. Στο δημοτικό θα πρέπει να ήταν… Πάντα είχα την ευκολία να αποτυπώνω στο χαρτί τα όσα νιώθω.

Αν το «Μια συγγνώμη για το τέλος» θελήσει να το πάρει μία παραγωγή του Hollywood, να το κάνει ταινία, ποιοι θα θέλατε να πρωταγωνιστήσουν;

Κανείς! Δεν πρόκειται να δώσω ξανά κανένα μου βιβλίο για να γίνει σήριαλ ή ταινία. Είδα τι έγινε κι εδώ στην Ελλάδα που το έδωσα. Είχα πολύ κακή εμπειρία με το «Βαλς με 12 θεούς» που έγινε σειρά και το μετανιώνω πολύ. Το παραποίησαν σε βαθμό κακοποίησης,

κάτι για το οποίο ο κόσμος θύμωσε πάρα πολύ. Δεν αναγνώριζαν πια το σενάριο! Δεν είμαι καθόλου χαρούμενη. Μου έκαναν ξανά πρόταση για το «Με λένε Ντάτα» και τους απάντησα αρνητικά.

Σε αυτό που συνέβη με το «Βαλς με 12 θεούς» ευθύνεται ο ΑΝΤ1, η παραγωγή ή οι σεναριογράφοι;

Η παραγωγή και οι σεναριογράφοι. Δεδομένων των συνθηκών, έκαναν μία έντιμη προσπάθεια, αλλά… Σε κάθε μου παρουσίαση πρέπει να απολογούμαι στον κόσμο για το «Βαλς». Όλοι μου λένε «μα γιατί έγινε αυτό, γιατί το δώσατε;». Μου ζητούν χύμα τα ρέστα. Κι αυτό δεν θέλω να το ξαναζήσω! Αν είναι να το ξανακάνω, θα έχω την απόλυτη ευθύνη του σεναρίου και δεν θα φεύγει ούτε σελίδα έτσι. Σελίδα και μονογραφή για να γυριστεί. Τόσο απόλυτη είμαι!

Όμως και σε μεγάλες σειρές και ταινίες γίνεται αυτό, το να υπάρχει δηλαδή μία σχετική απόκλιση από το βιβλίο. Όπως έγινε στο «Game of thrones» και στο «Harry Potter»…

Ναι, αλλά επειδή εγώ είμαι και λίγο μεγάλη στην ηλικία, είμαι την γενιάς που απόλαυσα την τηλεόραση. Είδα σειρές όπως η «Πρόβα νυφικού», η «Λωξάντρα», «Το νησί». Ήταν σειρές που, είτε διάβαζες το βιβλίο είτε έβλεπες τη σειρά ήταν το ίδιο. Αυτό δεν έγινε με το «Βαλς». Ειδικά η δεύτερη σεζόν ήταν μεγάλη προσβολή για το βιβλίο μου.

Πώς αισθάνεστε όταν βλέπετε στις παραλίες ή στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς ανθρώπους να κρατούν και να διαβάζουν τα βιβλία σας;

Α, για καλό μου το λες αυτό; Εξαφανίζομαι! (γελάει). Γίνομαι σίφουνας και καπνός…

Γιατί το κάνετε αυτό;

Ντρέπομαι πάρα πολύ, αλλάζω γραμμή πλεύσης. Θεωρώ ότι αν με αναγνωρίσουν, κάτι που γίνεται πια, θα τους φέρω σε δύσκολη θέση γιατί θα πρέπει να μου πουν κάτι καλό και δεν θέλω. Ντρέπομαι! Μου έχει συμβεί και σε παραλίες και σηκώθηκα κι έφυγα. Μπορεί ο άλλος από ευγένεια να μου πει κάτι που δεν πιστεύει και δε θέλω, θα αισθανθώ άσχημα.

Η περιπέτεια που βιώσατε με τον καρκίνο άλλαξε και τον τρόπο που εμπνέεστε και γράφετε πια;

Όχι, καθόλου. Απλά νομίζω πως ό,τι μας συμβαίνει, μας επηρεάζει. Κι αυτό φαίνεται και στα γραπτά. Έχω ωριμάσει, βλέπω αλλιώς τα πράγματα.

Τι αναθεωρήσατε μετά από την σοβαρή περιπέτεια της υγείας σας;

Στην ουσία τίποτα, αλλά εδραίωσα τις πεποιθήσεις μου. Πάντα έβλεπα το ποτήρι μισογεμάτο. Τώρα πια το βλέπω ξέχειλο! Για μένα η χημειοθεραπεία λειτούργησε εντελώς διαφορετικά. Δεν την είδα ποτέ σαν χημειοθεραπεία, αλλά σαν μία ισχυρή αντιβίωση. Έβλεπα καθημερινά τις άσχημες παρενέργειες που είχε στο σώμα μου, αλλά χαιρόμουν γιατί σήμαινε ότι πολεμά την αρρώστια και με έφερνε ένα βήμα πιο κοντά στην υγεία μου. Συνέχισα κανονικά τις δραστηριότητές μου. Εκείνο το διάστημα, μάλιστα, ήμουν και στην Κύπρο, όπου πέρασα υπέροχα.

Πλέον γεύεστε αλλιώς τις καθημερινές στιγμές, όπως το να ετοιμάσετε ένα κυριακάτικο τραπέζι για τα παιδιά σας;

Αυτά δεν έλειψαν ποτέ. Πάντα τα έκανα, πάντα μου άρεσε να τα προσφέρω. Ούτε μία μέρα δεν τα έκοψα αυτά. Μου έδιναν πάντα χαρά η οικογένειά μου και οι φίλοι μου.

Υπάρχουν σύγχρονοι συγγραφείς που να σας αρέσουν;

Ναι, φυσικά. Δεν χάνω βιβλίο και είμαι fan της Δημουλίδου, της Καίτης Οικονόμου, του Μένιου Σακελλαρόπουλου. Όπως και της Γιώτας Φώτου.

Με την τόσο μεγάλη εμπορική επιτυχία που έχετε γνωρίσει, έχετε λύσει πια το οικονομικό σας πρόβλημα;

Το οικονομικό μου πρόβλημα μού το έλυσε ο άντρας μου, πολύ πριν έρθουν τα βιβλία. Ήταν και είναι πολύ άξιος άνθρωπος, έχτισε ένα μεγάλο σπίτι για μένα και τα παιδιά μας. Με τα βιβλία διευκολύναμε ακόμα πιο πολύ το μέλλον των παιδιών μας.

Ποια είναι η αγαπημένη σας λέξη, κυρία Μαντά;

Ωραία ερώτηση! Πολλές… Η ελληνική γλώσσα έχει εκατομμύρια λέξεις. Και μου αρέσουν σχεδόν όλες!

Info:
Το νέο μυθιστόρημα της Λένας Μαντά «Μια συγνώμη για το τέλος» κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ψυχογιός σε όλα τα βιβλιοπωλεία της Κύπρου και της Ελλάδας.

Από το περιοδικό "Down Town"

- See more at: http://www.philenews.com/el-gr/koinonia-anthropoi/443/266352/lena-manta--metaniosa-pou-edosa-to-vals-me-12-theous-ki-egine-seira#sthash.W3Fvdoxt.dpuf